
Lời sống 12

---

tháng mười hai 2020

Chúa là nguồn ánh sáng và ơn cứu độ của tôi, tôi còn sợ ai nữa?

(Thánh vịnh 27, 1)

Chị Alba, một người mẹ trẻ ở nước Bra-din đã viết: “It ngày sau khi bé Mariana sinh, các bác sĩ đã cho biết bé bị vết thương trên óc. Nó sẽ không nói được, cũng không đi được. Lúc đó chúng tôi cảm thấy là Chúa đòi chúng tôi yêu con như vậy và phó thác vào vòng tay hiền phụ của Người”. Và chị viết tiếp: “Bé đã sống với chúng tôi bốn năm trời và đã để lại cho mọi người một sứ điệp yêu thương. Chúng tôi đã không bao giờ nghe những lời ba hay má từ miệng nó, nhưng trong im lặng bé đã nói bằng con mắt với ánh sáng rạng ngời. Chúng tôi đã không thể dạy bé những bước đi đầu tiên, nhưng bé đã dạy chúng tôi những bước đầu yêu thương. Bé Mariana đã là một món quà của tình yêu Thiên Chúa ban cho tất cả gia đình, món quà chúng tôi có thể tóm gọn bằng một câu: tình yêu không giải thích được bằng lời nói.”

Đó là điều cũng xảy ra ngày nay với mỗi người chúng ta: đứng trước cuộc sống không thể lèo lái, chúng ta cần đến ánh sáng, ngay cả một ánh sáng nhỏ nhoi, cho thấy lối ra, những bước phải đi hôm nay hướng về ơn cứu độ của một cuộc sống mới.

Chúa là nguồn ánh sáng và ơn cứu độ của tôi, tôi còn sợ ai nữa?

Bóng tối đau khổ, sợ hãi, nghi ngờ, cô đơn, những cảnh huống “thù nghịch” làm tan những giấc mơ của chúng ta là một kinh nghiệm ta cảm nghiệm khắp nơi trên trái đất và trong mọi thời đại của lịch sử con người, như lời cầu nguyện cổ xưa này chứa đựng trong sách Thánh vịnh cho thấy.

Tác giả có lẽ là một người bị cáo gian, bị mọi người bỏ rơi, đang chờ đợi được xét xử. Người đó sống trong nỗi hoang mang về số phận bị đe dọa, nhưng phó thác nơi Thiên Chúa. Người đó biết rằng Chúa không hề bỏ rơi dân Người trong cơn thử thách, biết hành động giải phóng của Chúa; vì thế người đó sẽ tìm được nơi Chúa ánh sáng và được nơi trú ẩn vững chắc, không thể bị tấn công.

Chúa là nguồn ánh sáng và ơn cứu độ của tôi, tôi còn sợ ai nữa?

Đây là giây phút thích hợp để lại thấp lên lòng tin tưởng của chúng ta nơi tình yêu Chúa Cha, Đấng muốn cho con cái mình hạnh phúc. Người sẵn sàng nhận lấy những lo âu của ta để ta không bị gục xuống nơi mình, mà được tự do chia sẻ với người khác ánh sáng và hi vọng của mình.

Như chị Chiara Lubich viết, Lời sống hướng dẫn chúng trên cuộc hành trình đi từ bóng tối ra ánh sáng, từ cái tôi đến chúng tôi: “[...] Đó là lời mời gọi làm sống lại đức tin: có Thiên Chúa và Người yêu thương tôi. [...] Tôi gặp một người sao? Tôi phải tin rằng qua người đó Thiên Chúa có điều gì dạy bảo tôi. Tôi chăm chú vào một việc làm sao? Trong giây phút đó tôi tiếp tục tin tưởng nơi tình yêu của Người. Một đau khổ đến: tôi tin rằng Thiên Chúa yêu tôi. Một niềm vui đến sao? Thiên Chúa yêu thương tôi. Người đang ở đây với tôi, luôn luôn ở bên tôi, biết mọi sự về tôi và chia sẻ mọi ý nghĩ của tôi, mọi niềm vui, mọi ước ao, Người cùng tôi mang mọi nỗi bận tâm, mọi thử thách trong đời. Làm thế nào làm sống lại niềm chắc chắn này? [...] Bằng cách tìm kiếm Người giữa chúng ta. Người đã hứa là sẽ ở đâu hai hoặc nhiều người họp nhất nhân danh Người (Mt 18, 20). Vậy chúng ta hãy gặp gỡ nhau trong tình yêu thương nhau theo Tin mừng với tất cả những người sống Lời sống, chia sẻ những kinh nghiệm và chúng ta sẽ cảm nghiệm những hoa quả của sự hiện diện của Người: đó là niềm vui, niềm an bình, ánh sáng, lòng can đảm. Người sẽ ở lại với mỗi người chúng ta và ta sẽ tiếp tục cảm thấy Người gần gũi cùng hành động trong cuộc sống mỗi ngày của ta” (Lời sống tháng bảy 2006)

Letizia Magri

Hàng tháng cộng đoàn Focolare mến gửi một đoạn Kinh Thánh như là sự hướng dẫn và nguồn cảm hứng cho cuộc sống mỗi ngày.

Distributed in Japan by Focolare: e-mail:tokyofocfem@gmail.com
www.focolare.org/japan
Tokyo:03-3330-5619/03-5370-6424 Nagasaki: 095-849-3812

Liên hệ tại Việt Nam:

- Miền Bắc: +84886581393 e-mail: focfesaigon@gmail.com
- Miền Nam: +84912312083 e-mail: focmvn@gmail.com

